anladım ben artık, neden böyleyim
siz konuşmadan önce beni dinleyin,
hayattan ders almadım, daha ne bekleyeyim;
boşa gitti boşa,vay benim emeklerim.

listeme bir bir sürü isim ekledim
adam sandım değer verdim keklendim,
yaptığım hep iyilik ,başka ne ettim;
boşa gitti boşa,vay benim emeklerim.

kimse bakmaz aynaya,kendini adam sanır
işi gücü bırakır ona buna karışır,
altmış bile değil yaşı, daha oda alışır;
boşa gitti boşa,vay benim emeklerim.

bir rüya sanki,hayat denen kör düğüm
herkez iyi , yalnız benmi kötüyüm,
bir yorgan verde pisliğini örtüyüm;
boşa gitti boşa,vay benim emeklerim.

bir umudum vardı ,oda yıkıldı
çay demledim neyleyim, sabaha karşı,
açtım kara defteri ,hepsi göz yaşı;
boşa gitti boşa,vay benim emeklerim.

size göre bir insan,ne kadar yaşar
hiç yüzleri kızarmaz,tam eski kaşar,
onlardaki günahlar benide aşar;
boşa gitti boşa vay benim emeklerim.

son kez dostum diyeceğim,adam OLMAMIŞ
koca dünya süleymana kalmamış,
konuşmaya çekiniyom,surat bir karış;
boşa gitti boşa,voy benim emeklerim.

anladınız MI şimdi ,neden böyleyim
hepsini söyledim daha ne deyim,
dinime imanıma yemin ederim;
boşa gitti boşa, vay benim emeklerim.

bundan sonra dost diyeni ,önce tartarım
paraya hiç önem vermem,insanlığa bakarım,
zaman geldi artık,ecelim YAKIN;
boşa gitti boşa,vay benim emeklerim.

MEHMET SANCAK

(DUYGULARIN ŞAİRİ)